

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα: διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διευθύνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1884.

ἌΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟΡΑ

Ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐπιβολή; Ποῦ αἱ νο-
χθήμεροι λαρτίαι καὶ τὰ συμπόσια; Ποῦ νῦν ὁ ὄγκος τῆς βε-
βαίας ἰσχύος καὶ ἡ ἐκ τῶν ρουσφετιῶν δύναμις καὶ ὁ ὑβριστικὸς
κόμπος καὶ αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ λοιδορίαι; Ποῦ οἱ τεσσαράκοντα καὶ
οἱ πενήκοντα, ποῦ αἱ δεκάκωροι συνεδριάσεις, ποῦ αἱ τῶν νομο-
σχεδίων ἐν σωρῶ ἀσυζήτητοι ἐπιψηφίσεις, ποῦ ὁ Παπαμιγαλό-
πουλος, ποῦ ὁ Βελισάριος, ποῦ ὁ Ναρσής, ποῦ τῶν Θεσσαλῶν τὸ
πιστότατον ἄγγυμα; Ποῦ αἱ σιγηλαὶ συγκαταθέσεις εἰς τοῦ πρωθυ-
πουργικοῦ Βούδου τὰ θέσφατα καὶ ποῦ τῆς βουλευτικῆς τὸ δυσα-
ρίθμητον ἀγέλης ἀγομένης ἐπὶ τὴν ψηφοφορίαν ὡς ἐπὶ σφαγὴν;
Αἱ ἐκπεμπόμεναι ἀμύχανι ἐπανέρχονται κεναὶ τοῦ ποθομένου φορ-
τίου, πενήμιμος ἤγει ἀναγιγνωσκόμενος ὁ κατάλογος μετὰ τὴν ὀγ-
δόην ἐν τῇ ἐφημερίᾳ αἰθούσῃ καὶ ἀπέλπιδες οἱ διαγγελεῖς τὰς
θλιβερὰς κομίζουσιν εἰδήσεις. Ρωγμῆς μικρᾶς ἐπενεχθείσης ὁ ἄ-
νεμος ὑπεῖσέδου κ' ἐτίναξε τὸ μέγα τῆς ματαιότητος οἰκοδόμημα
σαράβαλον ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. Καὶ πᾶσα τῆς ἐξουσίας ἡ ἐπί-
δειξις καὶ ἡ ἀγερωχία πεμφύλου ἦν καὶ ἀπέπτη, καπνὸς καὶ ἐφο-
ρολογηθῆ, σιγαρόχαρτον καὶ διερράχη.

Πῶς ἤρτο εἰς ὕψος καὶ ὠγκοῦτο εἰς θράσος καὶ ἐμεγεθύνετο
εἰς ἀναίδειαν καὶ ἐκορυφούτο εἰς παντοκρατορίαν τὸ ὑπουργεῖον
τοῦτο! Ἐστηρίζετο ἐπὶ τριετοῦς ἀπατάλης καὶ κωκιδιοκίτησος,
ἐπὶ πρωτοφανοῦς πολιτικῆς ἀνθηκότητος, ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς
τοῦ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γίνεσθαι πρὸς διατήρησιν ἐν τῇ ἀρχῇ.
Ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ ταμείου τοῦ κ. Σκουλούδη, ἐπὶ τῆς ἐλαστικῆς
μύτης τοῦ κ. Λομβάρδου, ἐπὶ τῆς σιωπῆς τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ.
Βουλπιώτου. Ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς σοφίας τοῦ κ.
Κασιμάτη καὶ ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ κ. Στεφανίδου. Καὶ ἐνόμιζεν
ἑαυτὸ ἐξησφαλισμένον ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Ἄλλ' ὀλίγαι ἡμέραι
ἐγκραίσθησαν ὅπως κενώθη ὁλος αὐτὸς ὁ περυστωμένος ἀσκὸς
τῆς οἰήσεως καὶ ἀποδειχθῆ μὴ περιέχων τι ἄλλο ἢ ἀέρα.
Φεύγουσιν οἱ ὄπαδοί του, οἱ μετὰ τόσου κόπου συνειλεγμένοι,
φεύγουσι διαλύοντες τὸ μετὰ τοῦ Μιμωμῶν συμβόλαιον, παρ' ᾧ
ἔθήτευον. Φεύγουσι, φεύγουσι προτροπάδην ἀπὸ τοῦ κατηρα-
μένου μέρους τινάσσοντες ὀπίσω αὐτῶν τὴν κόνιν τῶν ὑπο-
δημάτων των. Μόνος ὁ κ. Μάνδαλος τῶν μένει πιστὸς τῶσιν,
ὥστε νὰ ἔχη τὸ θρόνον νὰ τὸ δηλώσῃ. Ἄλλ' ἡ δῆλωσις
αὕτη καὶ ἡ βούλησις εἶνε ἡ δευτέρα, πρὸ τινος κειροῦ ἡ-

σθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἄνθρωπος. Καὶ ἡ δευτέ-
ρα δῆλωσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τῆς βεβαιώσεως τῆς πρώ-
της. Δυστυχῶς δὲ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκκλήθη τότε ἔκ-
κλιτος τοῦ τίτλου, ὃν ἐζήτει νὰ σφετερισθῇ.

Ὁ Μέγας Προφήτης τῆς ἐθνικῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ πι-
στέσῃ ἀκόμη εἰς τὴν τοιαύτην ἀποστασίαν τῶν πιστῶν του.
Στρέφεται περὶ ἑαυτὸν καὶ οὐδ' ἀμύθεν προσδοκᾷ ἀντίληψιν καὶ οὐ-
δαμοῦ βλέπει τὸν βοηθοῦντα. Τέλειος ψευδοπροφήτης ἀντὶ νὰ πε-
ριμένῃ νὰ ἔλθῃ τὸ ὄρος πρὸς αὐτὸν ἀποφασίζει νὰ πορευθῇ αὐτὸς
πρὸς τὸ ὄρος. Καὶ ὁ πρότερον ἐπιβάλλων τῇ θέλησίν του ὡς νό-
μος εἰς ἐχθροὺς καὶ φίλους κύπτει τὸν υπερήφανον αὐγένα, ταπει-
νοῦται εἰς ἱκεσίας, γονυκλιτεῖ εἰς παρακλήσεις καὶ ἐξέρχεται τὴν πολι-
τικὴν του ὑπαρξίν καὶ τὸ ἐνδοξόν μέλλον του ἀπὸ τοῦ θυσσάνου τοῦ
φασίου τοῦ Δερβίς καὶ τῆς οὐρᾶς τῶν σκύλων τοῦ κ. Σταμούλη. Ἄλλ'
εἰς μάτην. Παρῆλθον οἱ καλοὶ καιροὶ ἀνεπιστρεπτεῖ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς
ἀπάτης καὶ τῆς ἀγυρτείας ἐρειδόμενον ὀρθόσκευμά του δὲν ἀποκτᾷ
πλέον ἄλλους προσηλύτους. Καὶ ἀργὰ πλέον ἀναμνησκαται τῆς
ἀρχαίας δόξης, κατανοεῖ ὅτι πᾶν εἶδος Μαχδῆ δὲν εὐδοκίμει εἰς
πᾶσιν γώρην, καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὴν μελέτην τῶν δημοτικῶν
παιρισμῶν, ἅς τόσον κακὰ ἔκαμε νὰ μὴ μελετήσῃ, καὶ αἵτινες τόσα
διδάσκουσι περὶ τῶν μετὰ Χριστὸν προφητῶν.

ANEMOMAZOMATA

στορική θὰ μείνῃ καὶ εἰς τὰ μέγιστα τοῦδε
ἀναφερόμενα παραδείγματα τῶν ἐκ μικρῶν
αἰτίων μεγάλων συμβάντων πρέπει βεβαίως
νὰ καταλογισθῇ καὶ ἡ προχθεσινὴ ἐν τῇ βου-
λῇ συζήτησις περὶ Γούζαρη. Αἱ διαστάσεις
τῆς ὁποίας ἔλαβεν ἡ συζήτησις αὕτη ἦσαν
τετατωδῶς δυσανάλογοι πρὸς τὸ σπιθαμιαῖον
ἀνάστημα τοῦ δόκτορος τῆς Ἀστυνομείας, εὐ-
νοουμένου τοῦ μεγάλου δόκτορος τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

X

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐξῆλθε βρῦς με ὄλον τὸν κόμπον
καὶ τὸ θράσος του ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν

προσφιλέστατον του αρχιβαλαμηπόλεω γ. Λομβάρδον, σφόδρα στενοχωρηθέντα εκ της τροπής ην είχε λάβει η συνεδρίασις. Ἐξήλθεν ὁ Ἀχιλλεύς διὰ τὴν σῶσιν τὸν κινδυνεύοντα Πάτροκλον τοῦ Ἀστυνοῦ, ὁμοίως δὲ αὐτὸν τὸ στάδιον τῶν νόμων καὶ τῆς ἐρμηνεύσεως αὐτῶν δὲν εἶνε τὸ μᾶλλον πρόσφορον, καὶ εὐρέθησαν ἀρκετοὶ νομολόγοι ἔγκριτοι εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὰ τῶ ἀποδείξωσι τὴν πικυλὴν τῶ ἄνοιαν καὶ τὴν ἀσθένειαν τοῦ παρανομίου. Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, τοῦ ὁποῦ τὰς πικυλίας κατασκευάζουσι: Δεμάθαι καὶ Κιζιζάκι, ἀπεσύρθη κατησχυμένως.

X

Ἐρημόσθη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς τοῦτοις καὶ ἡ παροικιολογία μετὰ τῶν ἱατρῶν κικεντρέχεια. Ὁ ἱατρός κ. Γούζαρης ἐγένετο ἀφορμὴ τῶσιν πικυλῶν πρὸς τὸν συνάδελφόν του ὑπουργόν τῶν Ἐπιτελικῶν, ὡστε ἂν ἐγνώριζεν οὗτος τὰ μέλλοντα νὰ διατρέξωσι θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ προβιάσθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀστυάρχου τὸν πρῶτον ὑγειονομικόν του ὑπάλληλον Χρηστον τὸν Ἀράπην, διὰ τὴν βγάλη τὸν δικυωνισμόν ἀσπρῶσῶσων.

X

— Ψηφοφορία! ψηφοφορία!

— Μὴ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη, ἔλεγεν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἡ ἀντιπολιτεύσις.

— Ὁχι! ψηφοφορία, ψηφοφορία! ἐπέμενε ἀπαντῶσα ἡ κυβέρνησις διὰ τῶν φίλων τῆς.

Ὁμοιάζει ἡ κυβέρνησις μετὰ τοῦσιν φιλαργύρους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔπαθον σημαντικὰς ζημίας εἰς παραδόλους τοκογλυφικὰς ἐπιχειρήσεις, μετροῦσι τρέμοντες τὰ ὑπολειπόμενα αὐτοῖς κεφάλαια, καὶ τὰ ξαναμετροῦν ἐκ φόβου μὴ τοὺς λείψῃ τίποτε. Τοιοῦτοτρόπως μετρεῖ καὶ ἡ κυβέρνησις τοὺς ὀπαδούς τῆς συχρὴν πικυλῆ ἐκ φόβου καὶ τρόμου, ὑποβάλλουσα αὐτοῖς εἰς ἀκατακλύστους δοκιμασίας ἀριθμήσεως διὰ τὴν εἶνε βεβαία.

Ἄλλὰ τὸ ρήγμα ἔγινε πλέον καὶ οἱ ἀριθμοὶ θὰ ἔλαττουσι καὶ ἡμέρα τῆ ἡμέρα!

X

Κατὰ τὴν προτελευταίαν περὶ ψηφοφορίας ἀτόπειραν εἰς βουλευτῆς τῆς συμπολιτεύσεως, ὁ ἐκ Βώλου κ. Γεωργιάδης, ἀπήντησε παρῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἰδικοῦ τοῦ ὀνόματος καὶ εἰς τὴν τοῦ Θεσσαλοῦ βουλευτοῦ κ. Ζερμάνη. Ἄλλὰ τῆς ψηφοφορίας προῖστατο ἄγρυπνος φρουρός ὁ κ. Ρόλος Χιζιζάκις ὅστις ἐνόησας τὴν ἀπάτην ἐπέπληξεν ὅπως ἔχρησάτο τὸν ἄμην ζηλωτὴν βουλευτὴν. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Γεωργιάδης ἐπειδὴ ἠξιώθη διπλῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει βιογραφίης, ἐνόμισεν ὅτι εἶχε δύο φύσεις καὶ δύο ὑποστάσεις, ἐπομένως καὶ δύο ἐν τῇ βουλῇ ψήφους. Τὸν διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν ἔχει οὔτε μίαν ψῆφον, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἰδική του δὲν ἀνήκει πλέον εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀρχηγόν του.

X

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ζωηροῦ, τοῦ ἀποτόχτου, τοῦ χιριτολόγου, τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἰδιορρύθμου βουλευτοῦ Τριζιζιζι κ. Δουζιζιζι ἦτο τὸ ἐπισημῆστατον γεγονός τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐξδομῆδος. Τὰ χαριέστατα νομοσχέδια αὐτὰ ὑπέδρακεν ὁ κ. Δουζιζιζις ἦταν ἀληθῶς ἡ μόνη ἀξία καὶ πολυσημῆστατος ἀπάντησις εἰς τοὺς τερατώδεις νόμους ὧν ὑπερλαχρῆ ἡ κυβερνητικὴ σπειρα. Ὁ κ. Δουζιζιζις κατορθοῖ μόνος νὰ φαιδρῶν τὸν συννεφῶδη καὶ μελαγχολικὸν ὀρίζοντα τοῦ βουλευτηρίου, κατορθοῖ νὰ ἐξουδετερῶν τὴν ἀσθὴν τμηγεταῖν τοῦ τηλεθέα βουλευτοῦ Ἀγυιάς κ. Στεφανίδου, ὅστις δεικνύεται διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως δυσηρεστημένος. Ὁ κ. Δουζιζιζις εἶνε τὸ ἀντιφάρμακον τοῦ κ. Στεφανίδου, προωρισμένος νὰ φιώσῃ τὸ ἀπώλωτον στόμα τοῦ βουλευτοῦ τῶν Ἀγυιῶν, καὶ κατὰ τοῦτο εἶνε ἀξίως ἐγγνωμοσύνης καὶ διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ διὰ τὸν ὑγειονὸν χαρακτηρη τῆς ἐπελεύσεως του.

X

Ὁ κ. Λομβάρδος ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀγορευμάτων του ἐμέμφθη τὸν κ. Δουζιζιζιαν διότι ὠμίλησε διὰ τὰ λεμόνια. Τῶσιν πολὺ φοβεῖται τὰ λεμόνια ὁ περικλήης Ζακύνθιος; Καὶ ὅμως τὰ λεμόνια τρέφουσι τὴν πεποιθῆσιν ὅτι μίαν ἡμέραν ἀφούκτως θὰ λάβωσι

τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ συνάψωσι σχέσεις στενοτέρας μετὰ τοῦ ἐξάρχου πολιτικοῦ ἀνδρός.

X

Μετὰ τὴν εἰς τὸν λαλκον τῆς ἀσέστου πτώσιν τοῦ πρεσβυτοῦ κ. Σκαίλερ, ἡ Ἀμερικὴ ὑπέστη ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλο σοβαρώτερον δυστύχημα, τὴν ἀποσκίρτησιν τοῦ πιστοῦ καὶ ἐνθουσιώδους μέχρι τοῦδε θυμικτοῦ τῶν θεσμῶν τῆς κ. Κισσιμάτη. Ὁ βουλευτῆς Κυθηρῶν ἀρνησιθρησκος διεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἐγένετο ὀπαδὸς τῆς Γερμανίας, εἰπὼν λατινιστῆ ὅτι ἀνευ αὐτῆς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἡ ἀλλαξοπιστία αὐτῆ προήλαθε βεβαίως εἰς τὰς πεποιθήσεις τοῦ ἐφευρέτου τοῦ νοομετρου ἀφ' οἴτου ὁ ἀρχηγός του πρωθυπουργός ἐδειξεν ὅτι ἔχεις τάσεις νὰ καταστῇ Βίσμαρκ εἰς τὸ μεγαλοφυές τῶν σχεδίων, καὶ εἰς τὸ αυτοκρατορικὸν τοῦ χαρακτηρη. Ὁ κ. Τρικούπης γενόμενος Βίσμαρκ δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχη ἄλλον θυμικτῆν ἐκτὸς τοῦ κ. Κατσιμάτη. Τὸ τοιοῦτο εἶνε λογικώτατον.

X

Ἀποροῦμεν πῶς εἰς τοὺς τόσους ὄρισμούς οὗς ὁ κ. Τρικούπης ἀνέφερεν ἀγορεύων περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἰδέαν του εἶνε ζήτημα οἰκονομικόν, ἐμπορικόν, βιομηχανικόν, γεωργικόν, δὲν ἐπρόσθεσεν ὅτι εἶνε καὶ κτηνοτροφικόν. Ἡ ἱστορία τῆς δικυκτῆσεως τοῦ κ. Τρικούπη μαρτυρεῖ ἀριθμῶς ὅτι ὄλα τὰ ζητήματα δι' αὐτὸν εἶχον πρὸ πάντων τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν καὶ χαρακτηρη.

X

Μετὰ τὰς τελευταίας ψηφοφορίας πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ καθορισθῇ καὶ ὑποβάλλεται ἐπὶ παντός ἀναφουμένου ζητήματος ἡ ἐπομένη στερεότυπος πρότασις: «Ἡ Βουλὴ συνειδύτα ὅτι ἡ κυβέρνησις παρηγόμησεν ἐκφράζει τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τῆς καὶ μετακρίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν».

Πρὸς τὴν Ἀκροπόλιν».

Πεῖρα εἶνε αὐτὴ ἡ ἀληθὴς δημοσιογραφία, ἡ ἀνωτέρα δὲθεν τῶν κομματικῶν παθῶν; Ἡμεῖς δὲ ἀνεγνωρίζομεν τοιαύτην, εἰμὴ τὴν ἀνεπιφυλάκτως, ἀπαργαλίτω, καὶ ἀμειλίκτως πολεμοῦσαν τὸ ἐπικρατοῦν τυχοδιωκτικὸν σύστημα, ὅπερ ἤδη πᾶς καλῆς πίστεως ἔλλην ἀνεγνώρισεν ὡς τοιοῦτον. Πικραφρόμεθα, ναί, κατὰ τοῦ συστήματος τούτου ὅπερ πρέλυσε τὸν τόπον καὶ ἐπήνεγκε κατὰ τῆς δημοσίας πίστεως τραῦμα ἐξ οὗ ἐπὶ μακρὸν δὲν θέλει θεραπευθῆ. Οἱ βιογράφοι τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἄλλοτε καὶ ἡμεῖς πολὺ συνετελέεταμεν εἰς τὴν παραγνώρισιν τῆς κομπρορρημονος ἀνικανότητος του, πληρηήντες ὡς τόσος ἄλλοι. Διὰ τοῦτο προσπαθοῦμεν ἤδη νὰ ἐπανορθώσωμεν τὸ παρ' ἡμῶν διαπραχθὲν ἐκεῖνο κακόν. Ἡμεῖς οὐδένα θεωροῦμεν μετὰ ἄλλον οὔτε ἀποθεοῦμεν τινά, διότι δὲν ἀνιχομεν εἰς τὴν ταπεινὴν σχολὴν τῶν Γραικῶν. Θεωροῦμεν ὅμως ἐξίσους τιμῆς ἐκείνους, οἵτινες ἀφῆρσαν τὴν λεοντὴν καὶ κατέδειξαν γυμνὸν τὸν... ἄνθρωπον. Ἄλλως ἡ ἀποτυχία τοῦ θανείου, ἡ διάλυσις τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ τελευταία γελοιογραφικὴ περὶ τούτου ἀπολογία τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς δικυκτῆσεως καὶ ἡ πλήρης ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι κατάπτωσις τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἡ ἐκ τῶν πραγματικῶν διδομένη τραγὴ ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὲρ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σοφίσματα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀκροπόλις ἔχει κικρὸν νὰ διδῇ μαθήματα εὐπρετείας; Ἄ τὰ διδῇ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ μακρὸν διεκωμῶδησαν πᾶν σεβαστὸν καὶ ἱερὸν, καὶ εἰς ἐκείνους μάλιστα τοὺς πολιτικούς, οἵτινες ἀνεβιάσταν εἰς ἐντέλειαν τέχνης τὴν συκωφαντίαν, εἰς ταύτην ἐξόχως διαπρέψαντες, ἐξίσου δὲ περιφανεῖς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέσον ἐξοκλήσεως τῆς ἐθνοφθόρου ἀγυρτείας.

